

152.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 27 lutego 1925 r.

w sprawie wymiany ostemplowanych tytułów przedwojennego długu niezabezpieczonego austriackiego i węgierskiego na obligacje 5⁰/₀ pożyczki konwersyjnej.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier (Dz. U. R. P. № 45, poz. 269) oraz §§ 1—4, 11 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028), zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do art. 203 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Austrią, podpisanego w Saint Germain en Laye 10-go września 1919 roku oraz zgodnie z postanowieniem art. 3 aneksu do art. 186 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Węgrami, podpisanego w Trianon 4 czerwca 1920 r., Państwo Polskie przejmuje odpowiedzialność za tytuły przedwojennego niezabezpieczonego długu państwowego austriackiego i węgierskiego, zarejestrowane i ostemplowane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 10 maja 1921 r., względnie zarejestrowane zagranicą i wydane Państwu Polskiemu do ostemplowania zgodnie z postanowieniami umów i porozumień między państwowych oraz powołanej ustawy. Postanowienie to dotyczy tytułów długu, wyszczególnionych jak niżej:

1) 4⁰/₀ austriacka renta złota (4⁰/₀ österr. steuerfreie Goldrente auf Grund des Gesetzes vom 18 März 1876);

2) 4⁰/₀ węgierska renta złota (4⁰/₀—al aranyban kamatozo magyar járádek kölscön—arany járádek);

3) 4¹/₂⁰/₀ austriackie bony skarbowe z roku 1914 (4¹/₂⁰/₀ österr. steuerfreie Staatsschatzanweisungen vom J. 1914) o ile nie zostały wylosowane w czasie przed r. 1921;

4) 4¹/₂⁰/₀ węgierska renta z roku 1913 (1913 ewi 4¹/₂⁰/₀—al kamatozo magyar járádek kölscön);

5) 4¹/₂⁰/₀ węgierska renta amortyzacyjna z 1914 r. (1914 ewi 4¹/₂⁰/₀ — al kamatozo magyar törlesztetes járádek kölscön);

6) 4.2⁰/₀ austriacka jednolita renta z kuponami płatnymi w srebrze 1 kwietnia i 1 października (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868);

7) 4.2⁰/₀ austriacka jednolita renta z kuponami płatnymi w banknotach 1 lutego i 1 sierpnia (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868);

8) 4⁰/₀ austriacka konwertowana jednolita renta z kuponami płatnymi w srebrze 1 stycznia i 1 lipca (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868 umgewandelt gemäss dem Gesetze vom 16 Februar 1903 in eine mit jährlich 4⁰/₀ in Kronenwährung verzinsliche steuerfreie Staatsschuldverschreibung);

9) 4⁰/₀ austriacka konwertowana jednolita renta z kuponami płatnymi w banknotach 1 maja i 1 listopada (Staatsschuldverschreibungen ausgegeben auf Grund des Gesetzes vom 20 Juni 1868, umgewandelt gemäss dem Gesetze vom 16 Februar 1903 in eine mit jährlich 4⁰/₀ in Kronenwährung verzinsliche steuerfreie Staatsschuldverschreibung);

10) 4⁰/₀ austriacka renta koronowa z kuponami płatnymi 1 marca i 1 września (steuerfreie 4⁰/₀ Staatsrentenanleihe der im Reichsrate vertretenen Königreiche und Länder);

11) 4⁰/₀ austriacka renta czerwcową z kuponami płatnymi 1 czerwca i 1 grudnia (steuerfreie 4⁰/₀ Staatsrentenanleihe der im Reichsrate vertretenen Königreiche und Länder ausgegeben 1912);

12) 3¹/₂⁰/₀ austriacka renta inwestycyjna z kuponami płatnymi 1 lutego i 1 sierpnia (steuerfreie 3¹/₂⁰/₀ Staatsrentenanleihe der im Reichsrate vertretenen Königreiche und Länder);

13) 4⁰/₀ węgierska renta koronowa (4⁰/₀ — al kamatozo magyar járádek kölscönkorona járádek);

14) 4⁰/₀ węgierska pożyczka indemnizacyjna (4⁰/₀ al kamatozo magyarországi földrehermen tésiti kölscön) z r. 1889;

15) 4.36⁰/₀ pożyczka Towarzystw Ubezpieczeń z r. 1912.

§ 2. Tytuły objęte postanowieniem paragrafu poprzedniego podlegają wymianie na obligacje 5⁰/₀ pożyczki konwersyjnej, emitowanej w myśl postanowień § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27, poz. 274), z zachowaniem postanowień paragrafów następujących niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Obligacje 4⁰/₀ austriackiej renty złotowej oraz 4⁰/₀ węgierskiej renty złotowej (§ 1 p. 1 i 2) podlegają wymianie po kursie 30 zł. za 100 kor. t. zn. w uwzględnieniu relacji 42 florenów = 100 koron po kursie 71.43 zł. za 100 florenów. Kupony zaległe przy austriackiej rencie złotej za czas od 1 kwietnia 1920 r. do 31 grudnia 1924 r. oraz kupony zaległe przy węgierskiej rencie złotej za czas od 1 lipca 1921 r. do 31 grudnia 1924 r. podlegają wymianie na obligacje pożyczki konwersyjnej przy zastosowaniu tego samego kursu przeliczenia, to jest

licząc 1.43 zł. w pożyczce konwersyjnej za 1 kupon półroczny od 100 florenów.

§ 4. Obligacje 4^{1/2}% austriackich bonów skarbowych z r. 1914, należące do Serji II, III, IV, VI, VII, X, XIII, XIV i XV oraz obligacje 4^{1/2}% węgierskiej renty z r. 1913 i 4^{1/2}% węgierskiej renty amortyzacyjnej z r. 1914 (§ 1 p. 3, 4 i 5) podlegają wymianie po kursie 25 zł. za 100 koron. Kupony zaległe przy austriackich bonach skarbowych z r. 1914 za czas od 1 lipca 1920 r. do 31 grudnia 1924 r., kupony zaległe przy węgierskiej rencie z roku 1913 za czas od 1 kwietnia 1921 r. do 31 grudnia 1924 r. oraz kupony zaległe przy węgierskiej rencie amortyzacyjnej z r. 1914 za czas od 1 marca 1921 r. do 31 grudnia 1924 r. podlegają wymianie na obligacje pożyczki konwersyjnej przy zastosowaniu tego samego kursu przeliczenia, t. j. licząc 0.56 zł. w pożyczce konwersyjnej za jeden kupon półroczny od 100 koron.

§ 5. Obligacje długu austriackiego i węgierskiego nie objęte postanowieniami §§ 3 i 4 (§ 1 p. 6—15) podlegają wymianie po kursie 2 zł. za 100 koron. Kupony zaległe do dnia 30 czerwca 1925 r. objęte są powyższem przerachowaniem, wskutek czego nie podlegają osobnej wymianie i zostają anulowane.

W drodze wyjątku Minister Skarbu może zarządzić dokonanie wymiany po kursie 15 zł. za 100 koron odnośnie do obligacyj, stanowiących własność fundacyj i instytucyj dobroczynnych, wyznaniowych i oświatowo-kulturalnych, o ile dane obligacje pozostawały w posiadaniu tych fundacyj i instytucyj przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r.

§ 6. Przy wymianie na obligacje pożyczki konwersyjnej uwzględniane będą jedynie kwoty w pełnych złotych, przyczem ułamki poniżej jednego złotego będą odrzucane. Na kwoty mniejsze niż 10 zł. będą wydawane świadectwa ułamkowe pożyczki konwersyjnej przewidziane w § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r.

§ 7. Wymianę określoną w paragrafach poprzednich przeprowadzi urząd pożyczek państwowych w Warszawie dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej za wyjątkiem obszaru województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, gdzie wymiana będzie dokonana przez izbę skarbową we Lwowie oraz obszaru województwa krakowskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego, gdzie wymiana będzie dokonana przez izbę skarbową w Krakowie.

§ 8. Posiadacze obligacyj, podlegających wymianie, winni w terminie do dnia 31 marca 1925 r. przedstawić je do wymiany w określonych w paragrafie poprzednim urzędach wraz z odnośnem podaniem, w którem winny być dokładnie wyszczególnione: rodzaj, serje, numery i wartość nominalna przedstawionych do wymiany obligacyj oraz adres petenta i określenie miejsca dokonanej rejestracji i ostemplowania danych obligacyj. Powyższe podania wraz z obligacjami mogą być składane również w tym samym terminie we wszystkich kasach skarbowych, które będą wydawać petentowi odpowiednie poświadczenie a podania wraz z obligacjami przesyła do właściwego urzędu, przeprowadzającego wymianę; należne przy wymianie obligacje względnie świadectwa ułamkowe pożyczki konwersyjnej będą dostarczone następnie odnośnym kasom skarbowym i wydane stronom w terminie do dnia 31 maja 1925 r. za zwrotem wydanego poświadczenia.

§ 9. Podania o zastosowanie uprzywilejowanego kursu przerachowania przewidziane w ust. 2 § 5 niniejszego rozporządzenia, należy kierować do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem właściwego urzędu, przeprowadzającego wymianę, przy jednoczesnem złożeniu odnośnych obligacyj w danym urzędzie. Ministerstwo Skarbu po powzięciu decyzji zakomunikuje ją petentowi oraz odnośnemu urzędowi, poczem stosownie do powyższej decyzji będzie uskutecznioną wymiana.

§ 10. Po dokonaniu całkowitej wymiany przesyła izby skarbowe we Lwowie i w Krakowie ściągnięte przez się obligacje długu przedwojennego austriackiego i węgierskiego wraz z dokładnem sprawozdaniem o przeprowadzonej konwersji do urzędu pożyczek państwowych Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

§ 11. Obligacje nieprzedstawione do wymiany do dnia 31 marca 1925 r. nie będą następnie przyjęte do konwersji na obligacje pożyczki konwersyjnej i będą traktowane ściśle w ramach zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu traktatów w Saint Germain en Laye i w Trianon t. j. w zastosowaniu relacji 1 złoty = 1.800.000 Mk. = 2.571.425 koron.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*